

Opgave at skulle skaffe Bestemmelserne respekteret paany, en Opgave, der vil være betydelig sværere end den oprindelige Genemførelse af Bestemmelserne.

Hvis Æggene som hidtil i Hovedsagen fordeles gennem Grossisterne, vil Fordeelingen naturligt komme til at staa i Forhold til Aftagernes tidligere Køb. Hvis det derimod tillades, at Æg salget finder nye Veje, vil Detailhandlere og større Forbrugere, der har sikret sig Forbindelse med Ægsamlere, eventuelt have en bedre Forsyningsmulighed end andre. Hensynet til Forsyning af Hjemmemarkedet i Tilfælde af Knaphed tilskynder derfor stærkt til at bevare Handelskonditionerne og normale Veje. Det kan bemærkes, at man i Sverige af Hensyn til de her nævnte Forhold forlængst har gennemført Bestemmelser af lignende Art som de i nærværende Lovforslag omhandlede.

Til §§ 1 og 2.

Æghandelen er hidtil normalt foregaaet paa den Maade, at Ægproducenterne afleverer Æggene til Købmænd, Brugsforeninger, Æg salgskredse og private Ægsamlere, der atter leverer Æggene til Pakkerier, hvor Æggene bliver kvalitetssorteret og Grundlaget for en Kvalitetsbetaling skabt. Det er denne Vej, der under de nuværende Forhold ønskes bevaret, hvilket paa nærværende Tidspunkt kan ske, uden at gamle Sædvaner brydes.

Købmænd og Brugsforeninger, der modtager Æg fra Producenter, har i et vist Omfang foretaget Kvalitetssortering af de af dem indsamlede Æg for at sælge (fordele) dem fra deres Virksomhed. Som det fremgaa af § 2, Stk. 2, er det ikke Hensigten at forbyde denne Handel, men da den nu som Følge af Forholdene antager en relativt større Betydning, er det nødvendigt, at den underkastes tilsvarende Betingelser og Kontrol, som er gældende for Salg (Fordeling) fra andre autoriserede Virksomheder.

I enkelte Tilfælde har Detailhandlere haft fleraarig Forbindelse med en Opkøber, og saadanne Forbindelser er det heller ikke Hensigten at bryde. Derimod maa man, som foran anført, saavel af kvalitets- som af forsyningsmæssige Grunde være imod en Udvikling paa dette Omraade, der kun er tilskyndet af den sidste Tids Indskrænkning i Ægmængden, og det foreslaas derfor, at Salg fra Opkøbere til Detaillist ikke tillades, medmindre regelmæssig, ældre Forbindelse foreligger.

Til § 3.

For at kunne fastslaa, at Æg i Detailhandelen er behørigt kvalitetssorteret, er det nødvendigt, at de enkelte Æg af Autorisationshaveren forsynes med Kontrolnummer. En saadan Mærkning af Æggene er for saa vidt ikke ny, som flere Firmaer igennem en Aarrække har forsynet alle Æg, der var bestemt til Salg paa Hjemmemarkedet, med deres Mærke.

Til § 4.

I Henhold til Bestemmelserne i for nævnte Lov af 22. Februar 1939 skal enhver, der autoriseres til at opkøbe (modtage) Æg fra Producenter til Salg eller Levering her i Landet, betale en fast, aarlig Afgift. Eksportører skal i Henhold til Bestemmelserne i samme Lov betale en Afgift, der fastsættes i Forhold til den af dem modtagne Mængde Æg. Naar Eksperten gaar saa stærkt tilbage, at Eksportørernes Hjemmesalg væsentlig overskrider deres Ekspert, kommer de til at betale en Afgift paa de af dem til Hjemmemarkedet afsatte Æg, som det i Længden er urimeligt, at de skal bære i Konkurrence med andre Handlende, der kun betaler en minimal aarlig Afgift. Det kan komme dertil, at Eksportørerne vil se deres Fordel i at afmelde deres Autorisationer som Eksportører for at undgaa Afgiftens Betaling. Det er derfor naturligt, at Afgiften lægges paa alle Æg, der kvalitetssorteres til Salg, hvad enten Æggene skal sælges til Udlandet eller paa Hjemmemarkedet. I Praxis betyder dette ikke nogen væsentlig Ændring i de nugældende Forhold, idet den overvejende Del af de Æg, der sælges paa Hjemmemarkedet, passerer de autoriserede Eksportører.

Afgifterne medgaa som bekendt til Dækning af Udgifterne dels til Kontrollen med Lovens Overholdelse og dels til Oplysnings- og Agitationsarbejde til Forbedring af Hønseavl og Ægproduktionen. Det maa anses for absolut nødvendigt, at Kontrollen med Æggenes Kvalitet m. m. opretholdes, og at det eksisterende Kontrolapparat bevares, ligesom det ikke kan anses for formaalstjenligt af Hensyn til den midlertidige Nedgang i Produktionen at afbryde det igangsatte Oplysningsarbejde. Det er derfor paakrævet, at Afgifterne, der har varieret fra 0,3 til 1 Øre pr. kg Æg, og som for Tiden udgør 0,5 Øre pr. kg Æg, stadig indgaaer i det Omfang, der er nødvendigt for Apparatets Bevarelse.